

[Kjærulff-Schmidt.]

relsen af den skattepligtige indkomst hidtil har kunnet bortses fra værdien af frirejser med SAS, privat benyttelse af ministerbil etc.?«

(Spm. nr. 74).

Begrundelse.

Anledningen til mit spørgsmål er, at der er uoverensstemmelse imellem ministerens udtalelser (Folketingstidende sp. 437) og udtalelser af skattedirektør Knud Jensen, der over for B.T. den 27. oktober 1976 fastholder, at frirejser er og hele tiden har været skattepligtige.

Da den hjemmel, ministeren henviser til, ikke er en egentlig lovbestemmelse eller lignende retsregel, men en faktisk eller formodet sædvane (kutyme), beder jeg venligst om, at ministeren redegør for denne kutyme så forholdsvis udførligt, at det af svaret klart fremgår, om det er ministeren eller skattedirektøren, der har ret.

Som illustration til ministerens forhåbentlig udførlige svar kunne det være af interesse at få at vide, om ministeriet f. eks. mener, at en politiker, der i 1975 anvendte SAS-frikort i forbindelse med sin sommerferie, ikke er skattepligtig af værdien, ligesom det er af interesse at få at vide, hvilke instruktioner ministeriet har givet ligningsmyndighederne om disse forhold.

Minister for skatter og afgifter *Svend Jacobsens* svar (5/11 76):

Som det vil fremgå af mit svar på spørgsmål 11, har det været kutyme, at medlemmerne af de skiftende regeringer har kunnet undlade ved opgørelsen af deres skattepligtige indkomst at medtage nogen værdi af privat benyttelse af ministerbilen eller af fribefordring med SAS. Det har ikke været muligt at fastslå oprindelsen til denne kutyme. Som tidligere oplyst har regeringen bragt kutymen til ophør med virkning fra og med året 1976.

I øvrigt kan jeg henholde mig til svaret på det tidligere spørgsmål. Her udtalte jeg, at fribefordring med privat formål, når den har en ikke uvæsentlig værdi, skal tages i betragtning ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Af *Kjærulff-Schmidt* (FP) til socialministeren (29/10 76):

»Vil ministeren holde fast ved, at bistandslovens regler om kontanthjælp ikke gælder i

tilfælde, hvor mennesker er kommet i nød på grund af gæld til det offentlige?«

(Spm. nr. 75).

Begrundelse.

I sit svar til mig af 8. oktober 1976 (spørgsmål nr. 9, Folketingstidende sp. 435) skrev ministeren, at det i pkt. 25 i socialministeriets cirkulære om kontanthjælp efter bistandsloven er anført, at afvikling af gæld til det offentlige – f. eks. skatterestancer og bøder – i almindelighed falder uden for loven og må løses efter de regler, der i øvrigt findes om det pågældende gældsforhold (altså f. eks. udpantning og tvangsauktion).

På baggrund af den sag fra Egtved, der var omtalt i mit nævnte spørgsmål, og den sag fra Kolding, der er omtalt i mit spørgsmål nr. 72 til ministeren af d. d., er det påkrævet, at ministeren redegør for, om hun virkelig vil holde fast ved, at mennesker, der er kommet i økonomisk nød på grund af f. eks. ejendomsskatterestancer, skal være afskåret fra kontanthjælp. Hvis ministeren vil fastholde dette efter min opfattelse asociale synspunkt, beder jeg om, at ministeren begrundet sit synspunkt nærmere.

Jeg håber dog, at ministeren vil være enig med mig i, at mennesker, der er kommet i virkelig nød, skal hjælpes, uanset om deres kreditorer er offentlige myndigheder eller private.

Socialminister *Eva Gredals* svar (5/11 76):

Jeg henviser til mit svar af 7. oktober 1976 på spørgsmål nr. 9 samt mit svar i dag på spørgsmål nr. 72, hvor problemstillingen i realiteten er den samme som i det foreliggende spørgsmål.

Det fremgår heraf, at bistandsloven ikke i almindelighed giver adgang til hjælp til afvikling af gæld til det offentlige.

Af ordene »i almindelighed« kan udledes, at det ikke kan udelukkes, at der i helt ekstraordinære situationer vil kunne ydes en vis hjælp efter bistandsloven.

Der er imidlertid lagt op til den yderste tilbageholdenhed, og alle muligheder for henstand efter de regler, der gælder for de konkrete gældsforhold, skal først være udtømte. For at bistandslovens kontanthjælpsregler kan komme ind i billedet, skal der herudover foreligge en situation med sociale problemer, der består i andet end den blotte restance med betalinger til det offentlige.

Det må vist stå også spørgeren klart, at en